

KAPITOLA 9

„Co jsi sakra zač?“ Warwick mě postrčil za sebe, protože jsem byla stále nahá, a jeho hlas zněl drsně a nebezpečně.

„Co jsi ty zač?“ odsekl Scorpion.

„Nebudu se ptát dvakrát.“ Warwick se nahrbil a zdálo se, že se jeho už tak statná postava ještě zvětšila, když vyrazila směrem ke Scorpionovi.

„Počkat...“ zamrkala jsem zmateně a vstoupila jsem mezi ně. „Vy se vidíte?“

„Jak to jako myslíš?“ mávnul rukou Warwick a já ucítila sílu jeho vzteku. „Jistěže ho vidím.“

„Myslí to tak...“ Scorpion seskočil z hrobky, zamířil k nám a cestou odhodil ohryzek, „že tady doopravdy nejsem.“ Pokývl mým směrem. „To ona mě sem přivedla. Zrovna jsem byl na misi, a než jsem se vzpamatoval, postavil se mi a málem bych si ho musel vyhonit rovnou tam, jenže místo toho jsem se musel dívat, jak to tady děláte jako králíci.“

Warwick po mně střelil pohledem. „Ty s ním jsi propojená?“
Jasně. O Scorpionovi jsem mu jaksi zapomněla říct.

„Ehm. Ano,“ kuňkla jsem a objala jsem se kolem hrudníku. „Ale ty bys ho neměl vidět.“

Warwick přimhouřil oči, ale hrud' mu rozvibrovalo divoké zavřčení.

„To vyznělo špatně.“ Dala jsem ruce vzhůru.

Warwick znovu zamručel, popadl ze země své triko a hodil mi ho, zatímco sám dodusal k místu, kde na zemi ležely jeho kalhoty. Natáhl si je a každým svalem mu otrásal vztek.

Přetáhla jsem si jeho tričko přes hlavu. Dosáhlo mi až do půlky stehen. Warwick i Scorpion mě sledovali a přitom nafukovali hrudníky, jako by se snažili si dokázat, kdo je tady alfa.

Oba si byli podobní, divocí, měli dlouhé vlasy a tetování, ale když jsem je viděla pohromadě, bylo zřejmé, kdo má navrch. Warwick dominoval každému prostoru, ve kterém se nacházel, do poslední špetky vzduchu. Nebyl ani člověk, ani fae, ani muž, ani zvíře. Byl něco úplně jiného, něco, k čemu se nikdo další nemohl přiblížit, ačkoli jsem nepochybovala, že by se Scorpion klidně nechal zabít, jen aby si to zkusil.

„Takže...“ sevřela jsem rty a znovu jsem si pažemi objala hrud'. „Zdá se, že v noc fae války jsi nebyl jediný, kdo vstal z mrtvých.“ Ukázala jsem na Scorpiona.

„Cože?“ Warwickův pohled potemněl. „Jeho jsi taky vzkřísila?“

Scorpion sebou trhnul, vykulil oči a zahleděl se na něj. „Vzkřísila? O čem to do prdele mluvíš?“

Zaskřípala jsem zuby. Když jsme se se Scorpionem potkali, ještě jsem úplně nerozuměla tomu, proč jsme spojení.

„A neřekla jsi mi o tom?“ Warwick ho ignoroval a veškerý svůj hněv soustředil na mě. „Koho dalšího jsi přivedla zpátky k životu? To se ti tem harém hezky zalidňuje, princezno.“

„Jak to jako myslíš přivedla zpátky k životu?“ Scorpion se k němu přiblížil.